

ШІКУЮТЬСЯ в шеренги фізкультурники. Їх крикою і силою, їх мужністю і високою гартом захоплюється кожен. І особливо помітне єднання тих шеренг на сьогоднішньому святі. Адже йде рік Ленінського ювілею, і природно, що загальна обстановка політичного і трудового піднесення надзвичайно позначається на масовому фізкультурному русі.

ДО ГАРТУ — БАДЬОРИМ КРОКОМ

фізкультурі і спорту з тим, щоб фізична культура стала ще більш активним засобом впливу суспільства на формування морального і духовного обличчя радянської людини, сприяла її всебічному гармонійному розвитку.

За останні роки у фізкультурному русі сталося чимало відривних змін. Тепер на Кіровоградщині близько 200 тисяч фізкультурників. В їх шеренгах сьогодні крокують 80 майстрів спорту, тисячі спортсменів-розрядників.

Особливо активізувалась робота в низових колективах фізкультури з тих пір, як почалися старту в обласній спартакіаді. Її девіз — масовість і майстерність. І ось більш як в 1500 колективах фізкультури з кожним днем молоді спортсмени поліпшують свої результати. На святі колону правополітичних нині очолюють фізкультурники Кіровоградського машинобудівного, ШВІП, Олександрівського електромеханічного заводу, колективи імені Кутузова Ново-

українського району та імені 10-річчя Жовтня Гайворонського району.

В тому, що сталися помітні зміни в колективах фізкультури, чимала заслуга наших фізкультурних активістів. Кращі з них — Михайло Курченко (Олександрівський район), Юрій Шабли (Світловодськ), Іван Кука (Знам'янський район) та багато інших.

Чималим поштовхом для поліпшення спортивної бази в колективах фізкультури, підвищення масовості і майстерності спортсменів став Всесоюзний огляд спортивної та оборонно-масової роботи комсомольських організацій. В колективах, на підприємствах, школах збудовано десятки спортивних майданчиків, стадіонів, спортивних залів. Стали до ладу стадіони в Новгороді, Добровеличківці, будуються спортивні комплекси в Світловодську, Петровому, в повних залах почали тренуватись кіровоградські динамівці, студенти Кіровоградського інституту, спортсмени Дніпровської. Тут, на спортивних майданчиках, які нерідко будували юнаки та дівчата, комсомольці здали успішно екзамени з фізичної та військово-технічної підготовки.

Сьогодні ми знову повторюємо цифри зростання, які свідчать про розвиток фізичної культури в області. Якщо десять років тому в нас було десять майстрів спорту, то тільки за останніх півтора року їх підготовлено тринадцять, і кількість фізкультурників зростає в півтора рази, спортсменів-розрядників збільшилось в чотири рази, підготовлено 110 тисяч значків (ІЗБ). Ми називаємо імена кращих спортсменів: гімнастку О. Ловочкіну, велосипедиста А. Гавриленка, борця Б. Лебеда, мотоцикліста Л. Кузнецова...

І все ж поруч з досягненнями ми маємо помітні прорахи. Старті обласної спартакіади показали слабкі місця наших спортсменів. Серйозні прорахи в легкоатлетів, відстаємо ми в плаванні, з боксу, спортивних іграх, класичній боротьбі, до деякої міри знизили свої результати фехтувальники, велосипедисти.

Отже завдання фізкультурних організацій якраз в тому, щоб на високому рівні провести змагання спартакіади, домогтись дальшого піднесення фізичної культури в області.

Шікуються сьогодні шеренги спортсменів на стадіонах. Підводиться підсумок огляду спортивної та оборонно-масової роботи, триватимуть наради фізкультурників, влаштовуватимуться спортивні поєдинки, ігри, показові виступи кращих спортсменів. Красу, високий гарт, силу і мужність демонструватимуть сотні фізкультурників машага степового краю.

Це — студентки факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту імені Пушкіна. Найбільш улюблений вид спорту дівчат — художня гімнастика. Окремі з них почали відвідувати спортивну секцію лише рік тому і вже стали розрядницями, інші (як, наприклад, Віра Ковальова), вже виконали майстерський норматив. Кіровоградські дівчата не раз мірялися силами з гімнастками педагогічних вузів усієї республіки і завжди здобували перемогу.

Своїми успіхами гімнастики задовольняють тренери Валентині Семенівні Бичковій.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН ЄДИНАТЕСЯ!

Рік видання XI
№ 94 [1262].

СУБОТА, 8 серпня 1970 року

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ ЛКСМУ

Вчора відбувся пленум обкому ЛКСМУ.

З доповіддю «Про завдання комсомольських організацій області по виконанню рішень липневих Пленумів ЦК КПРС, ЦК КП України та II пленуму ЦК ВЛКСМ» виступив перший секретар обкому комсомолу М. Д. СИРОТЮК.

Учасники пленуму одностайно схвалили та прийняли до неухильного виконання рішення липневих Пленумів ЦК КПРС, ЦК КП України, пленуму обкому партії та другого пленуму ЦК ВЛКСМ як основну програму участі комсомольців і молоді у дальшому розвитку сільського господарства.

Пленум затвердив заходи обкому ЛКСМУ по виконанню згаданих рішень та зобов'язав міськкоми, райкоми ЛКСМУ, первинні комсомольські організації розгорнути широку пропаганду партійних рішень, виробити конкретні програми дій юнаків і дівчат.

З промовою на пленумі виступив перший секретар обкому КП України М. М. КОБИЛЬЧАК.

(Докладний звіт про роботу пленуму публікуватиметься в наступному номері).

МІСТ У ДОЛЮ

Н Е ПЕРЕСТУПІВШИ порога споруди, яка згодом зватиметься телятником, Василь Емануїлович зупинився. Змивши намір майстра примусила почути краєм вуха розмову.

— Тобі, Митрофане, ніби більше всіх потрібно. Подумавши, ледька вада. Задляється розчином, і ніхто не побачить.

— Я бачитиму. І ти бачитимеш. Чи, можливо, в тебе в душі немає того рентгенівського апарата, який називається совістю?

— Е, аби то все якісно робилось. Купив я минулої неділі черевки і вже вчора в майстерню відніс. А ти про цей шмат підлоги турбуєшся.

— За місяць сюди прийдуть працівники телятнич. Не на день і не на рік прийдуть. Та й побачать, якого ти їм «черевка» приготував, хлопче.

— Гаразд, не сварись. Перероблю...

Майстер так і не переступив порога. В цю хвилину хлопцем потрібно бути удвох. Бо момент, хоч ніби й буденний, а багато значиме в житті того, молодшого.

Міцний чоловік Митрофан. Мовчазний, не вельми проворний. А в роботі за двох управиться. Кожен рух зупинив, по-господарському міриваний. Та не тільки роботою міцний хлопець. Міцний робітничим гордістю.

Пригадує Дорошко, доведеться якось Голуму замішати бригадира (той саме у відпустці був). Тож і зда-

лось, декому, що без Правил можна нечасно на роботу вийти чи й взагалі не з'явитись. Прогуляв Василь Костенко. Аж тут:

— Чому на роботі не був?

— Тобі що? Бач, начальник знайшовся. Вислужитись хочеш?

— Вислужуватись мені нічого. Руки мозолясті, цегли на вік вистачить. Тебе ж без дозволу майстра до роботи не допущу.

— Ну, будівничий, мій пісок та сіда обідає.

У ДИГНИСТІ кожен буде по-втірний замки. Одні прикрашають їх блакитними зорями, другі — рожевими мальвами, треті — червоногрібними скакунами. Будував свої замки і Митрофан. З піску. А вони вигравали сріблом і золотом, чудернацькими візерунками в дитячий увір. І вели до них загадкові широкі мости.

Бувало, прибіжить до матері в дитячий садок, разом з іншою дівочою порпається в піску, аж поки Афанасія Семенівна не гукне:

— Ну, будівничий, мій пісок та сіда обідає.

Найвно було б говорити, що оті дитячі забавки визначили майбутнє хлопця. Проте в робітничому житті пройшов Митрофан саме через міст.

Це було посеред шістдесят четвер-

того року, коли колектив ШВУ-4 закінчував спорудження моста через Тясмин. З води стирчали обрубаним толом палі — все, що залишили фашисти, тікаючи з Олександрівки. Закінчував свою службу міст, збудований червоноармійцями в сорок четвертому, по якому тоді пройшли танки з п'ятикутними зорями на баштах. Неохоче здавався старині, недовдовівши скрипіл сосновими палями, та вимушений був поступитись бетонному красеню.

Митрофан не раз чув розповіді про бійців, які в рекордний час проклали шалк через річку, а потім пішли наздоганяти ворога. Туди, у заграву війни, пішов і його батько, а звідти не всім судилось повернутись.

На роботі доводилось нелегко. Іноді й понал норму працювати. Та коли новозбудованим мостом пройшли перші автомобілі, радість заповнила груди хлопця. В цій бетонній споруді закладена і його частка роботи, нехай і невелика.

Так було перекринуто міст у житті.

III.

Я К СЛУЖИЛОСЬ, юначе? — Іван Васильович зупинив на заяві нікельованого кулькового олівця.

— Нічого служилось. Маю тридцять п'ять років командування, одну від самого командуючого округу.

— Добре. А що по цій справі робити вмієш?

— Вмію викладати мозаїчні підлоги.

— Теж добре. Тільки у нас читав, яка організація? «Міжколгоспбуд».

А це означає, що палаци ми будемо рідко, а частіше телятники та свинарники.

— Річ потрібна.

— Отже. То як, на муляра павчати підеш?

Ця розмова у відділі кадрів відбулась два роки тому. Не думав тоді Митрофан, що через два роки на зборах робітників голова «Міжколгоспбуду» Петро Петрович Корнєв скаже:

— Саме на таких трударів, як Митрофан Сергійович Гуай, потрібно рівнятись робітникам нашої організації.

IV.

РОКИ складались з звичайних трудових буднів, цементувались робітничим гартом...

— А я тебе зразу заприїмляю, — старий муляр Давид Юдович Ключник глянув на Митрофана, а потім опустив голову, розмовляючи немов сам з собою. — Пам'ятаєш, тоді першому довіря кути класти.

Сонце вже схилось до заходу, робочий день закінчився, і робітники всіляк хто де, на відпрацюва-

них рштуваннях, на ящику з-під розчину, чекаючи автомашину.

— З тобою ще четверо кімчало. Та в тебе якось швидше виходило.

— Хлопці теж добре працюють.

— А що, я проти хлопців нічого... Пам'ятаєш, — знову за своє Ключник, — як ми всією бригадою закінчували склад хімдобри у колгоспі імені Кірова? Ти тоді з Константиновим залишався на телятнику?

— Так, з Володимиром.

— Приходжу я на другий день на роботу, чує, хлопці всім кубамірів кладки зробили, причому всі підсобники працювали.

— Було так.

— Отоді я й переконався, що не помилюся в тобі.

На небі ні хмаринки. І дерева стоять мов заворожені. Хоч би раз колгоспну вітром.

— Вгадайте, дядьку Давиде, на що я першу зарплату витратив?

— Коли б я був молодшим, то може, й вгадав би.

— Купив я тоді собі вихідного костюма.

Здалеку загуркотіла машина. Щодня приходив вона сюди по закінченні робочого дня, і будова завмирав до раку. Недовго їй ходити цією дорогою. Через місяць телятник заселять постійні мешканці, а хлопці з бригади Григорія Правилу розпочнуть нову будову. Котра це вже вона в житті Митрофана?

Б. КУМАНСЬКИЙ

снт. Олександрівка.

ЗАВТРА — ДЕНЬ БУДІВЕЛЬНИКА

Добрими виробничими показниками зустрічає свято День будівельника бригада мулярів Василя Драча будівельного управління «Шівільбуд» тресту «Кіровоградпромбуд», яка носить почесне звання комуністичної.

На знімку: члени бригади Василя Драча (зліва направо): Микола БЕРЕЖНИЙ, Таїса СКЛЯРЕНКО, Олександр ТАТАРОВ та Олексій ЯКІМЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

ШЛЯХАМИ БАТЬКІВ

● ІДЕ У ВСЕСОЮЗНИЙ ЗЛІТ КОМСОМОЛЬЦІВ І МОЛОДІ — ПЕРЕМОЖЦІВ ПОХОДУ ПО МІСЦЯХ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ БОЙОВОЇ І ТРУДОВОЇ СЛАВИ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ.

УЛЬЯНОВСЬК, 5 серпня. (Спецкор ТАРС Б. БАБЛЮК, В. ІТКІН). Рано прокинувся сьогодні трудовий Ульяновськ. Та, мабуть, раніше від робітників автозаводу і заводу підприємств міста на вулицях з'явилися юнаки і дівчата в різнокольорових строгих костюмах військового покрою. Вони називають себе слідопити, людьми, покликаними пройтись шляхами подвигів своїх батьків і матерів, старших братів і сестер. Це учасники V Всесоюзного зльоту комсомольців і молоді — переможців походу по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, який відкривається сьогодні на батьківщині Ілліча.

Ульяновський зліт — це велике свято радянської молоді. Готуючись до нього, армія слідопитів збирала нові хвилюючі свідчення героїчної історії своєї Вітчизни, збагатила літопис комсомолу — вірного помічника ленінської партії.

У цього найбільш масового патріотичного руху радянської молоді своя історія, свої традиції. Пригадаємо: старт до Всесоюзного походу було дано з ініціативи ЦК ВЛКСМ весною 1965 року напередодні святкування 20-річчя великої Перемоги радянського народу над фашизмом. З тієї весни ні на жоден день не припинявся похід, помножувалися ряди його учасників. Фортеця-герой Брест, Москва, Ленінград, Київ були столицями попередніх чотирьох зльотів. Сьогодні юність Країни Рад зібралась в Ульяновську.

Його вулиці, площі, проспекти, набережні в святковому вбранні. Місто зустрічає молодих патріотів кумачем транспарантів і червоними полотнищами прапорів. На площі перед Ленінським меморіалом все готово для торжеств, які відбудуться тут сьогодні, коли над містом спустяться сутінки. На високих флагштоках піднято прапори 15 союзних республік. Через центр площі пролягла яскрава червона смуга. Вона веде до встановленої на п'єдесталі величезної металевої чаші, в якій ввечері спалахне факел V Всесоюзного зльоту молоді.

Рано вранці 5 серпня посланці комсомольців Сибіру і Грузії, Далекого Сходу і Закарпаття, Москви і Ставрополя, всіх союзних республік, країн і областей ідуть до місць, де жив і вчився юний Володя Ульянов, де працював Володимир Ілліч Ленін.

Біля школи № 1 імені В. І. Леніна на Радянській вулиці, біля пам'ятника вождю на площі, яка носить його ім'я, в будинку-музеї Ілліча на вулиці Леніна, в сквері імені І. М. Ульянова, біля біломармурових колон Меморіалу в ці ранні години з'явилися живі квіти. Їх принесли сюди учасники зльоту.

«Ленін — у наших серцях» — такий девіз походу, що передував зльоту. Він також присвячений 25-річчю Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною. Вже йде передача рапортів делегації Центральному штабу походу в Ленінському меморіальному центрі. Ми наводимо лише кілька рядків з рапортів, які прозвучали вчора.

ГРУЗІЯ. Група «Азімут» Тбіліської середньої школи № 37 збирала матеріал про бої в районі Приельбрусс, розшукала воїнів-альпіністів, які в лютому 1943 року зняли фашистські прапори з Ельбрусу і встановили на вершині прапор Країни Рад. Через 27 років зібрався разом учасники цієї виняткової за своєю відвагою операції.

В Ульяновську продовжують прибувати гості свята. Серед них — діти Героїв Радянського Союзу, прославлений партизан О. Ф. Федоров, ініціатор ударного руху колгоспників 30-х років М. С. Демченко, мати Героя Радянського Союзу Валі Котика — Ганна Миколаївна, космонавт Г. С. Шонін та інші.

Сьогодні в Ульяновську прибув перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников. Ульяновці зустріли також молодіжні делегації соціалістичних країн, які візьмуть участь у святі.

Перший день великого збору радянської молоді — V Всесоюзного зльоту — настав.

6 серпня в Ульяновську був великий трудовий день. З самісного ранку учасники зльоту і його гості брали участь

у роботі секцій. Їх шість: секція військово-патріотичних об'єднань, робітничої і сільської молоді, учнів профтехучилищ, студентської і шкільної молоді.

Ульяновське гвардійське вище танкове командне двічі Червонопрапорне ордену Червоної Зірки училище імені В. І. Леніна. Тут засідає одна з найчисленніших секцій — військово-патріотичних об'єднань. Її ведуть двічі Герой Радянського Союзу, прославлений український партизан О. Ф. Федоров, відомий льотчик-випробувач Герой Радянського Союзу Г. К. Мосолов, генерал-майор С. І. Грачов, Герой Радянського Союзу лейтенант Ю. В. Бабанський та інші. Учасники секції називають цифри пройдених кілометрів, імена раніше безіменних героїв. Але мова цифр дає лише уявлення про розміри цього руху і безсилля, на жаль, виразити його глибокий і благородний зміст. Чотири роки тому в Донецьку в профтехучилищі № 9 було створено ескадрилью «Орлякко». Її бійцями стали 50 чоловік, у тому числі 28 дівчат. Сьогодні «орлякські ескадрильї» існують в 21 училищі області. Так з'явився тут авіаспортивний корпус. В ньому — 7 полків, 28 ескадриль, які готують спортсменів-парашутистів, льотчиків, спеціалістів по приладах, радіо-телеграфістів, авіамеханіків.

За час існування корпусу зроблено 4.220 парашутних стрибків, підготовлено 23 першорядники, 670 укладальників парашутів. У конкурсі за краще проведення і пропаганду Всесоюзного походу авіаційно-спортивному корпусу «Орляк» присуджено перше місце серед колективів юнацьких військових технічних об'єднань.

Слідопити середньої школи № 61 Кунцевського району Москви у переддень 25-річчя розгрому німецько-фашистських військ на підступах до столиці провели пошук на останньому рубежі оборони. Діти пройшли бойовим шляхом 36-ї окремої курсантської стрілецької бригади. Слідопити збирали відомості про ветеранів бригади, знайшли сім загинилих воїнів. Так з'явився шкільний музей бойової слави. В його основі — матеріал, зібраний під час походу. Діти спорудили па-

м'ятник воїнам, які захищали Москву у грудні 1941 року.

...Якщо вийти зараз до Ульяновського річкового порту, то погляд мимоволі зупиниться на дивному кораблі, що застиг між білосніжними річковими красеннями. На його палубах встановлені гармати і «максими», майорять на вітрі прапори розцвічування. В Ульяновськ на зліт юності 1970 року прийшов знаменитий канонерський човен «Волгарь-доброволец».

Судно збудовано в 1916 році і в числі інших річкових кораблів було призване революцією на захист соціалістичної Вітчизни — єдиний бойовий корабель, що залишився від Волзької військової флотилії. Цю флотилію було створено за особистою аказією В. І. Леніна влітку 1918 року для боротьби з білогвардійцями та інтервентами на Волзі.

За легендарне минуле корабель по праву називають «молодший брат «Авроры». В його послужному списку врятування в'язнів плавучої тюрми — «Баржі смерті», боротьба проти колчаківських флотилій, участь у боях за визволення Камішина, Чорного Яра, Царицина...

На рейд V Всесоюзного зльоту корабель прийшов з нового походу по північно-західних річкових басейнах. За кормою залишилися близько 6 тисяч кілометрів, 50 днів шляху, тисячі відвідувачів його ознайомилися з історією судна, почули розповідь про те, як мужньо билися батьки і діди за Радянську владу в Поволжі.

Ступивши на борт легендарного корабля, учасники зльоту почули розповіді начальника канонерки, колишнього капітана І. рангу М. П. Фролова, ветерана Волзько-Каспійської флотилії Б. П. Цвіга.

Велика програма сьогоднішнього дня. Триває знайомство учасників з діяльністю ульяновської комсомолі по вихованню молоді на героїчних традиціях Комуністичної партії і радянського народу, на прикладі життя В. І. Леніна. Відбулись тематичні вечори учасників зльоту і молоді міста в парках, будинках культури і клубах.

Ввечері на пленарному засіданні було підбито підсумки походу, який передував зльоту. З доповіддю виступив секретар ЦК ВЛКСМ С. Г. Арутюнян.

Вчора відбувся один з основних заходів зльоту — воєнізована гра.

Б. БАБЛЮК,
В. ІТКІН.
(Спец. кор. ТАРС).

Ульяновськ.

В ніч з 4 на 5 січня 1942 року на Чорноморське узбережжя неподалік від окупованого фашистами міста Бьаторії висадились радянські десантники й стрімко атакували гітлерівців. Дві доби билися сміливо, утримуючи зайнятий ними невеликий плацдарм.

Нещодавно на шостому кілометрі сімферопольського шосе, на місці висадки десанту, споруджений з бетону і бронзи величний пам'ятник.

На знімку: пам'ятник чорноморським матросам-десантникам.

Фото Г. КМІТ, АПН.

МЕТА ЖИТТЯ

МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ

І ХУДОЖНЄ СЛОВО

(Закінчення. Початок в газетах за 4 та 6 серпня).

В Постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи подальшого поліпшення роботи середньої загальноосвітньої школи» відзначається, що головним завданням школи на даному етапі її розвитку є формування в учнів високої комуністичної свідомості, виховання їх в дусі радянського патріотизму. Школа повинна «виховувати школярів на революційних і трудових традиціях радянського народу, розвивати в них високе почуття радянського патріотизму, виховувати готовність до захисту соціалістичної Батьківщини».

У розв'язанні цих завдань велика роль належить радянській літературі, яка запалює в молодих серцях прагнення до подвигу, виховує почуття активної любові до своєї Вітчизни, розкриває глибоку правду нашого життя, героїку і романтику революційної боротьби трудящих за Радянську владу.

І НОДІ від юнаків і дівчат можна почути: хіба тепер є умови для подвигу, для вилучення героїзму, відваги? Дайте мені обстановку 1942 року, і я стану Зоєю. Тоді, мовляв, самі умови творили героїв.

Така поверховість суджень шкідливо діє на психіку школяра, розм'якчує його, подавляє волю до боротьби за своє місце в житті.

В житті завжди є місце для подвигу, стверджував М. Горький. І це так. Але це вимагає діяльності людини, яка навіть в буденному бачить героїчне.

— Людина живе не для подвигу, — говорить своїм вихованцям учителька М. Ф. Дзюба. — Вона живе для суспільства, для служіння своєму народу, це служіння завжди може перерости в подвиг. Тому приклад позитивного героя літератури є зразком для кожного з нас.

Дуже важливо при цьому довести учням, що літературні ге-

рої (позитивні і негативні) — це не вигадка автора. Вони зустрічаються в житті. Доповнені збірними рисами, зліглі авторським чуттям, вони все ж життєві, типові. Цікавий в цьому відношенні досвід М. Ф. Дзюби. Надаючи великої ваги вивченню і засвоєнню теми «Характер героя-борця», вона підкреслює все те позитивне, що є в героях творів «Бур'ян», «Загибель ескадри», «Пропороносці», «Прометей», «Правда і кривда» та ін., їх внутрішню силу, витримку, вміння дивитись правді у вічі і гаряче обстоювати її, не відступати перед труднощами, без страху йти на подвиг в ім'я любові до Батьківщини.

В підсумковій бесіді вчителька звернулася до учнів: «Дайте завершенню нашу бесіду письмовою роботою на тему: «Про наших односельчан». Твір писатимуть усі. Кращі роботи будуть вміщені в літературній газеті. В школі є стенд з іменами наших односельчан, які загинули в період громадянської і Великої Вітчизняної воєн. Напишіть, що ви знаєте про них».

Завдання захопило кожного. Напружені були пошуки матеріалу. Розповіді односельчан про своїх земляків, які хоробро билися з ворогами, ще і ще раз переконували, що саме життя дає образи для творчості.

З поставленим завданням справились всі учні. В літературній стінці з'явилися твори «Кухоль води» — розповідь про одного хлопчика, який в літню спеку під час бою підніс воїнам холоду воду. Юний «водонос» загинув від осколкої міни. Та виходить — іноді подати кухню води — теж героїзм.

В замітці «Йому було 12» йдеться про партизана Вітуса Гавриленка — зв'язового з десантною групою. Хлопець був допитливим німцем. Його довго допитували, та юний партизан не видав таємниці. Вірного партизана своєї Вітчизни вороги розстріляли. В стінці також потрапила розповідь «Під новоріч-

ну ніч» та ін. Всі кореспонденції — це були шматки життя, які вчили патріотизму, вірності Вітчизні, стійкості в боротьбі з ворогами.

Через деякий час з'явилась ще одна стінка на тему: «Герой серед нас». Тут мова йшла про кращих людей сьогоднішнього дня. Школярі зустрічалися з орденоносцями, новаторами виробництва, передовиками і, порівнюючи їх з літературними героями М. Стелімаха, О. Довженка, А. Малишка, свого земляка-письменника В. Козаченка, написали цікаві розповіді про нашого сучасника, людину праці, яка живе і діє разом з нами.

Згодом поруч з двома попередніми стінками з'явилась третя під назвою «Наслідуйати їх приклад — мета нашого життя». Цей номер газети ніби підсумовував попередні і в той же час розкривав думи і прагнення юнаків і дівчат. Тут були зібрані хвилюючі нариски про вибір професії, про здолання труднощів у навчанні, навіть — у спорті.

Учителька підвела підсумки, ще раз звернула увагу на приклади героїзму, відваги, вірності Вітчизні і народові. Вона підкреслила смислові і відвагу героїв творів згаданих письменників (зокрема поема А. Малишка «Прометей»), їх вірність своєму обов'язку, братерську любов до людей, ширшу відчуженість їм, почуття радянського патріотизму. Все це в сьогоднішній хвилюючій кожної, допомагає в боротьбі проти байдужості, несправності, апатичності, прищеплює глибокі почуття дружби, відданості, синівної відчуженості до свого народу. Робиться наголос на висвітленні в творах радянських письменників теми могутності радянської держави, тем безсмертя лєнінської правди.

Вдумливо, підспрамовано використовувати діючі засоби художньої літератури для виховання кращих моральних якостей характеру нової людини — будівника комуністичного суспільства, формувача комуністичної моралі, підрастаючої покоління — воєнний патріотичний обов'язок кожного радянського педагога, митця і громадянина.

І. ПРОЦЕНКО,
доцент Кіровоградського педінституту.

ДО ГАРТУ—БАДЬОРИМ КРОКОМ

В сьогоднішніх поєдинках на байдарках візьмуть участь і кіровоградські спартакіадні майстри спорту Віктор ЛІТВИНОВ та Володимир ОНИЩЕНКО. Вони переконані: успіх буде і будуть залікові очки збірній обласної ради ДСТ «Спартак».

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Серед імен кращих фізкультурних активістів області ось уже кілька років чути ім'я. Молодий тренер з художньої гімнастики Валентина Бикова підготувала десятки висококласних спортсменів.

НАПЕВНЕ, не варто говорити про важливість розвитку спорту на селі. Питання це під сумнів ніколи й не ставилось. Існує інша біда: не заперечуючи основних положень, окремі працівники пускають розвиток сільського спорту на самоті. З цього приводу, хочеться сказати, наскільки важливо сільським спортсменам мати підтримку з боку партійної і комсомольської організації. Не заперечу, що без такої підтримки ми не могли б досягти сьогоднішніх результатів у спорті, вийти в число кращих сільських спортсменів району.

Планування спортивної роботи в нашому колективі ведеться в тісному контакті з правлінням та партійною організацією, графік проведення внутрішньокіроградських та районних змагань доводиться до їх відома. Це дає змогу своєчасно звільнити спортсменів для участі в змаганнях, не порушуючи тим самим виробничого процесу. З цієї ж причини у нас не виникає затруднень з організацією транспорту та тренувань. Комсомольськими зборами неодноразово розглядалось питання про участь комсомольців у спортивно-масовій роботі, про стан спортивних споруд та майданчиків тощо. Силами комсомольців у свій час було збудовано три величезні майданчики, футбольне поле в другій бригаді, споруди для загальноспортивної підготовки. Для цього організовувались суботники, ентузіазму на яких не бракувало.

Відома, що спортсмен — категорія вільна. Час від часу доводиться виходити в склад команд нових гравців. А в нас в пошані — футбол, волейбол, рукоякий м'яч, настільний теніс, легка атлетика. Де ж взяти спортсменів, щоб поповнити

МИ БЕЗ СКЕПТИКІВ

команди? Адже тільки за рахунок хлопців, які повертаються з рядів Радянської Армії, цього не зробиш. І тут нам допомагає тісний контакт з Олександрівською середньою школою № 1, де навчаються діти наших колгоспників. З восьмого класу юнаки починають відвідувати спортивні секції, які працюють в колгоспі. І тут виграє не лише спортивна робота. З шістдесяти учнів, які відвідують наші секції, немає жодного невстигаючого. А це тому, що невстигаючих учнів ми до занять не допускаємо. Цікаво навести приклад, коли один з наших нинішніх футболістів (не будемо називати його ім'я) задля того, щоб відвідувати секцію футболу, а до цього він має неабиякий хист, значно поліпшив свої показники в навчанні. Крім того, контактуючи з спортсменами-колгоспниками, учні краще визнають життя сільських трудівників і після закінчення школи залишаються працювати в колгоспі. Досить сказати, що нинішній тракторист Вася Федоренко, Вася Волошаненко, Віктор Тищенко — вихованці нашого колективу фізкультури.

ВЕЛИКУ увагу в своїй роботі ми приділяємо масовості. Зараз у нас більш, як сто п'ятдесят спортсменів. Багато з них — розрядники. Тільки цього року розрядні нормативи виконали 18 осіб. А такі спортсмени, як Вася Грудинський та Володя Горбачевський, в збірну команду району з настільного теніса.

Спортивна робота не любить перебоїв. Секції, які працюють в колгоспі, пра-

цюють регулярно. І в цьому велика заслуга громадських інструкторів, яких у нас 14. Заохочено працює з тенісними дорозрядниками В. Грудинський, тренує футболістів Олександр Костенко. Результати не примушують на себе чекати. Так, цього року наші футболісти вибороли кубок районної ради ДСТ «Колос» і зараз ведуть перед в підгріп в розгріпші першості району. Перше місце вибороли і тенісисти. Команда з ручного м'яча виявилась на другому, з легкої атлетики — на третьому місцях. Що ж стосується внутрішньокіроградських змагань, то ми вже провели першість з шахів та шашок, з настільного теніса, змагання гирьовиків.

Отже, можна відповісти скептикам, які говорять, що в селі важко організувати спортивну роботу. Все залежить від них самих.

Разом з тим хотілось би вказати й деякі побажання. В селі дійсно є свої затруднення. І перш за все — це відсутність класних спортсменів, у яких би можна було перейняти досвід. З цього приводу хотілось би побажати, щоб силами обласної ради товариства «Колос» в районах області організовувались показові виступи спортсменів високої кваліфікації, зустрічі з чемпіонами області, учасниками республіканських змагань.

М. КУРЧЕНКО,

інструктор по спорту колгоспу «Іскра» Олександрівського району.

С И Н

Він захоплюється легкою атлетикою і плаванням, волейболом і баскетболом, не пропускає жодного змагання гандболістів. Та найбільш улюблений вид спорту для Валерія Вільного — стендова стрільба.

Коли почесний майстер спорту СРСР Іван Карлович Вільний почав тренувати свого сина, він в першу чергу бажав зробити з нього класного спортсмена, який би міг мірятися майстерністю з найкращими стендовиками країни. Мрія батька здійснилась. Ще школярем Валерій в 1966 році бере участь в чемпіонаті Радянського Союзу. І так тоді сталося, що однакову кількість очок набрали три спортсмени: рекордсмени країни В. Смагін, С. Тюктуба та юніор В. Вільний. І ось кинула стіна додатково. У Валерія вже 25 очок з 25 можливих, в Смагіна — 24, в Тюктубі — 23.

Валерія запитували про його спортивну біографію. А він коротко: — Коли мені було 12 років, брав участь у республіканських змаганнях, в 1951 році виконав норму першого спортивного розряду, два роки тому — чемпіон республіки серед юнаків. Тепер — член юнацької збірної республіки...

З тих пір Валерій неодноразово був серед призерів на республіканських та всесоюзних змаганнях, виконав майстерський норматив. А торік його було зараховано кандидатом до складу Олімпійської збірної країни.

Нещодавно збулася й ще одна заповітна мрія комсомольця Валерія Вільного — він закінчив Кіровоградський педагогічний інститут, став викладачем фізичного виховання.

— Працювати в школі, — каже Валерій, — то неодмінно створює секцію юних стендовиків. І будите всім, через рік два про них ви почуєте...

В. НЕЧИПОРЕНКО,
інструктор по фізкультурі і спорту при облпрофаді.

Продавець Кіровоградського ЦУМУ Тарас Гриценко так домоглась свого: вона стала абсолютною чемпіонкою міста з парашутного спорту.

Святкові старті кіровоградців

● 8—9 серпня вперше в Кіровограді — Всесоюзний автокрос. В змаганнях беруть участь найсильніші спортсмени країни, кандидати в майстри спорту, майстри спорту СРСР.

● **СТАДІОН СПОРТИВНОГО КЛУБУ «ЗІРКА».**

— Показові виступи акробатів, гімнастів, фехтувальників, боксерів велосипедистів;
— товариські зустрічі во-

лейболістів, гандболістів, гирьовиків;
— фінал першості обласної ради ДСТ «Авангард» з легкої атлетики;

— футбол. Зустрічаються чемпіони області, володарі призу «Шкіряний м'яч» (ЖЕК-7) та юні футболісти ЖКО заводу «Червона зірка».

● **ВОДНА СТАНЦІЯ ДСТ «СПАРТАК».**

— Фінал V обласної Спартакіади (веслування на байдарках і каное);

— змагання з плавання (відкритий старт);
— відкриті змагання з веслування на човнах.

● **СПОРТЗАЛ ДСТ «ДИНАМО».**

Особиста першість обласної ради ДСТ «Динамо» в боротьбі самбо.

● **ШАХОВИЙ КЛУБ ДСТ «СПАРТАК».** (Парк культури ім. Леніна).

— Сеанс односторонньої гри в шашки і шахів з участю майстрів і кандидатів у майстри спорту.

З МЕТОЮ поліпшення фізкультурно-спортивної роботи низових колективів ДТСААФ підприємств, установ, учбових закладів, колгоспів та радгоспів у квітні минулого року Центральним комітетом ДТСААФ СРСР було прийнято рішення про проведення в 1970 році V Всесоюзної Спартакіади з військово-технічних видів спорту. А невдовзі почалися старті.

Головна мета цих змагань — масове залучення молоді до занять військово-технічними видами спорту, поліпшення роботи з підготовки призовників та допризовників до служби в рядах Радянської Армії, підвищення майстерності спортсменів та налагодження зв'язків у роботі між професійними, комсомольськими та дотсаафівськими організаціями.

Обласна спартакіада проводиться з семи видів спорту: корабельного та авіамоделювання, радіо, авто, мотоспорт, стрільчий спорт та військово-прикладне багатоборство.

Якщо говорити про результати спартакіади, то треба відзначити, що протягом шести місяців в низових колективах йшла напружена боротьба за право участі у районних та міських змаганнях, а на районних та міських змаганнях — за право участі у фіналі обласної спартакіади.

Під час змагань до організаційної роботи було залучено близько двох тисяч громадських інструкторів

ПІД СТЯГ СПАРТАКІАДИ!

та тренерів. Наслідки цієї вкрай важливої діяльності відбилися і на зростанні рядів спортсменів.

Досить відзначити, що зараз в спортивних секціях, які створені при низових колективах ДТСААФ, військово-технічними видами спорту постійно займається більше 64 тисяч чоловік. За цей час значно зросла кількість спортсменів-розрядників та майстрів спорту. Якщо протягом 1969 року в області було підготовлено лише 4 майстри спорту, а близько 7 тисяч спортсменів вперше виконали норми третього розряду, то тільки за 6 місяців цього року норми майстра спорту вже виконали 6 спортсменів (мотогойщики Людмила Кузнецова, Юрій Кошелев, Віталій Грабовець та радисти Володимир Квасов, Євген Большухін, Микола Кошовий), з спортсменів стали кандидатами у майстри спорту, з розрядні нормативи вже виконали 6 тисяч 540 чоловік. Участь у стартах спартакіади брали близько 15 процентів членів товариства.

ПОМІТНОГО росту масовості та майстерності в оволодінні технічними видами спорту досягнуто в багатьох низових колективах Кіровограда. Тут в поєдинках брав участь кожен п'ятий член товариства. Більше 800 чоловік виконали розрядні норми, 2085 юнаків та дівчат здали норми комплексу ГЗБ.

Прикладом відмінної постановки роботи може служити первинна організація заводу «Червона зірка». Тут проведено 48 різних змагань, в яких взяв участь кожен третій член товариства. 356 чоловік виконали розрядні норми.

Активну участь в стартах спартакіади брали також спортсмени міста Олександрії, Олександрівського, Знам'янського, Новоукраїнського, Новомиргородського, Компаніївського районів. Заслугує уваги організація проведення поєдинків в колгоспі імені Калініна Новоукраїнського району, Олександрівській ЦШ № 6.

Велике зрушення по масовому залученню молоді до участі в змаганнях досягнуто в радіо, авто- та мотоспорті. Якщо минулого року в змаганнях з цих видів взяли участь близько 15 тисяч чоловік, то вже на сьогоднішній день стартували більше 10 тисяч спортсменів. Це говорить про популярність цих видів спорту серед молоді.

З кожним днем все більшої популярності набуває також парашутний спорт. На високому рівні робота в розвитку парашутизму поставлена в багатьох низових колективах Кіровограда та Світловодська.

О ПОРОЮ в навчальній та спортивній роботі міських та районних комітетів ДТСААФ є спортивно-технічні клуби. Тільки цього року в них підготовлено більше 2 тисяч спеціалістів, які стали спортсменами-розрядниками. В цьому відношенні добре працюють в Кіровоградському, Олександрівському, Знам'янському, Голованівському, Новомиргородському спортивно-технічних клубах.

Розвиток спортивної роботи в області сприяв поліпшенню організаційної та пропагандистської діяльності комітетів ДТСААФ. В переважній більшості з них спорт стали популяризувати цілеспрямовано. В багатьох містах та районах традиційними стали спартакіади призовної та допризовної молоді.

Однією з найбільш характерних особливостей ювілейної спартакіади — широке залучення молоді в ряди збірних команд району та області. Близько половини фіналістів — спортсмени віком не більше 25 років.

Високих технічних результатів на республіканських змаганнях добились збірні області з мотоспорту. В 9 видах, де виступали наші земляки, вони виграли 3 перших та 4 других місць. В цьому велика заслуга тренерів Леоніда Чорного та Анатолія Лагутіна. Їх вихованці Л. Кузнецова, Е. Рибальченко, В. Грабовець вибороли звання чемпіонів V республіканської Спартакіади з військово-технічних видів спорту, а також стали чемпіонами України 1970 року. Звання чемпіонів спартакіади та республіки завоювали: кандидат в майстри спорту Ніна Кухаревська (з кульової стрільби), Олександр Супрунов (з плавання).

Багато хто з наших спортсменів удостоєні честі бути членом збірної команди України і захищати честь республіки на всесоюзних змаганнях. Серед кандидатів до збірних республіки — Н. Кухаревська, Л. Кузнецова, Е. Рибальченко, В. Грабовець, С. Комлик, В. Бородай, В. Михайльський, І. Карабовський.

Масовість — основа підвищення майстерності. Та підсумки фіналів обласної спартакіади показують, що не всі районні комітети ДТСААФ піклуються про розвиток військово-технічних та військово-прикладних видів спорту, не готували команди до участі в обласних змаганнях.

Спартакіада ще не закінчилась. Зараз завдання всіх комітетів полягає в тому, щоб продовжити хід змагань в низових колективах, добитись того, щоб до кінця року в кожному з них було проведено мінімум 5—6 стартів з 2—3 видів спорту при максимальній кількості учасників.

В. МАШУК,

головний секретар обласної спартакіади з військово-технічних видів спорту, суддя всесоюзної категорії.

В ОБІЙМАХ СОНЯЧНОГО МІСТА

СЕВАСТОПОЛЬСЬКІ МОРЯКИ
ВІТАЮТЬ
КІРОВОГРАДСЬКИХ
МИТЦІВ

З нетерпінням і великим хвилюванням чекали учасники задоволеної хорової капели Кіровоградського заводу «Червона зірка» нової зустрічі з Севастополем. Легендарне місто зустріло посланців Кіровограда яскравим сонцем, синім небом, бірюзовою водою і теплим прийомом на концертах.

Програма виступів капели, присвячена святкуванню Дня Військово-Морського Флоту СРСР, була надзвичайно насиченою. За 10 днів відбулось сім великих концертів на сценічних майданчиках міста, на кораблях, у морському клубі.

Один з перших концертів відбувся на палубі корабля, над яким шефствовав колектив заводу «Червона зірка». Після концерту, який пройшов з великим успіхом, артисти і глядачі довго не розходились. Господарі і гості обмінювались подарунками. Матроси і офіцери

довго розмовляли з учасниками художньої самодіяльності.

Успішно пройшли виступи капели на святкуванні Дня Військово-Морського Флоту СРСР. Високу оцінку мистецтву кіровоградців дали представники Політичного управління Чорноморського флоту і болгарські друзі, які були запрошені на свято.

В годині відпочинку колектив капели відвідав історичні куточки міста-героя. Надовго залишиться в пам'яті Сапун-Гора, Махлів Курган та інші місця героїчної оборони Севастополя.

Зараз у капели місяць відпочинку. Позаду — перемога на Республіканському фестивалі на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, попереду — нові творчі звернення.

В. ЄВТУШЕНКО.
НА ФОТО: ліворуч — зустріч з бойовими моряками в бухті; вгорі — на одному з концертів капели.

ФОТО АВТОРА.

НЕ ПОВТОРИТЬСЯ!

У ці дні японський народ і прогресивна громадськість світу відзначають 25-річчя з дня атомного бомбардування мирних японських міст Хіросіми і Нагасакі. Ця нелюдська акція американської воєнщини не була обумовлена необхідністю, оскільки мілітаристська Японія вже стояла напередодні свого краху. Жертвами двох ядерних вибухів стали сотні тисяч мирних жителів. Тільки в Хіросімі загинуло понад 240 тисяч чоловік. І тепер щороку від променевої хвороби вмирає понад 200 японців, які пережили страхоту ядерних смерчів.

Японський народ не забув трагедію Хіросіми і Нагасакі. У країні виник і розвивається могутній національний рух боротьби за повну заборону ядерної зброї. Останніми днями скрізь проходять численні марші миру, антивоєнні мітинги і демонстрації, учасники яких тапують ганьбою американський імперіалізм, вимагають припинення війни в Індокитаї, заборони ядерної зброї, ліквідації японо-американського воєнного союзу. В Хіросімі і Нагасакі відбулись представницькі міжнародні конференції за заборону атомної і водневої зброї. У своїх резолюціях і закликах їх учасники вимагають відвернути загрозу виникнення термоядерної війни, закликають до пильності й активізації національних і міжнародних рухів прихильників миру, посилення боротьби проти налії війни. Вони знову і знову повторюють: трагедія Хіросіми і Нагасакі не повинна повторитись. Світ повинен бути вільним від загрози ядерної війни.

І. ХРАМОВ.
(ТАРС).

ФУТБОЛ

Турне наполовину

Позавчора футболісти кіровоградської «Зірки» провели черговий матч першості серед команд другої групи класу «А». Вони грали в Калінінграді з «Балтикою». Тривалий час жодна з команд не могла добитися переваги. У другому таймі наші земляки ціною великих зусиль забили у ворота господарів поля єдиний гол, який вирішив долю зустрічі на їх користь. Це зробив Борис Петров.

Таким чином, після шеститурового турне по чужих полях кіровоградці набрали шість очок з дванадцяти можливих. Бажає кращого і результативності: у ворота суперників забито лише чотири голи, а в свої пропущено шість.

Після місячної перерви кіровоградці знову побачать гру «Зірки» 12 серпня. В цей день вони прийматиме на своєму полі футболісти ждановського «Азовця».

Подаємо результати матчів команд зони в останньому турі: «Будівельник» (Полтава) — СКА (Львів) — 4:0. «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Буковина» (Чернівці) — 3:1. «Азовець» (Жданов) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 1:1. «Німан» (Гродно) — «Авангард» (Тернопіль) — 1:0. «Спартак» (Брест) — «Автомобіліст» (Житомир) — 0:1. «Спартак» (Суми) — «Крибас» (Кривий Ріг) — 2:0. «Десна» (Чернігів) — «Таврія» (Сімферополь) — 2:5.

Хвилі з берега

ЕТЮД

Розправив степ свої жовті китиці на вечірній зорі, опустився з крутого вибалка у Вись, вимив життій рубець чистою водою і знов почав вибиратися з крутого вибалка, щоб завтра рано-ранці на легенькій хвилі полем покотити свій коси.

Соняшник з дороги глянув на руді вуса колосків і сказав степові:

— Не дарма на тобі солдати виважували так довго свої мечі, щоб нині виважити таке зерно.

— Отож і спішу вибратися з свого крутого вибалка назустріч наклепаній косі, — відповів степ.

— Не вибирайся далеко: берег із річки збирає для тебе хвилі, щоб випустити їх до твоєї пшениці. Віп покотить на тих хвилях колоски до самої коси.

Степ знову простягнувся по вечірній зорі і сказав:

— Нехай випускає: без хвилі немає справжньої краси в степу, як не існує жодної хвилі без вітру.

Соняшник з дороги зачепив мовчки своє голівкою за вірку і став дивитися, як берег з річки збирає для степу дрібненькі хвилі.

Місяць вийшов на небо і почав лущити на шовковій травиці срібну росу.

Іван ГОРОВИЙ.

м. Кіровоград.

НЕОДМІННО ПРОЧИТАЙТЕ

ЗАЛЕЖИТЬ ВІД НАС САМИХ

Останній місяць літа — серпень — поспішати такими жаркими днями, які були в червні і липні. Стійка спека припонує людям менш уважно ставитися до дотримання санітарних і гігієнічних правил, а це у свою чергу криє в собі виникнення серйозних шлунково-кишкових захворювань. У зв'язку з цим ко-респондент ТАРС попросив заступника міністра охорони здоров'я СРСР Аветіка Гіатовича Бурназіна нагадати читачам про важливі правила особистої гігієни і санітарні норми, дотримання яких особливо необхідне в умовах жаркого літа.

— Як відомо, висока температура, надзвичайно сухе повітря, — сказав А. Г. Бурназіна, — викликають потребу організму в підвищеній кількості води. І часто люди стають незрозумілими до її джерел. Треба пам'ятати, що недоброякісна вода — це багаторазово напів хвороботворних бактерій — збудників шлунково-кишкових захворювань у дорослих і особливо у дітей. Повинно стати законом для дітей, що в жаркий час можна пити тільки кип'ячену воду. Багато, щоб і дорослі дотримувались цього правила.

Крім того, гострі шлунково-кишкові захворювання дуже поширені, на жаль, в деяких країнах, що знаходяться з нами в сусідстві. І вітчизняним медикам не завжди вдається повністю запобігти їх виникненню.

Не слід забувати, що дотримання найпростіших гігієнічних правил ми можемо гарантувати себе від цих захворювань. Як ж вони, ці вимоги? На перший погляд, багато з них здаються елементарними, але їх дотримання повинно бути цілком обов'язковим.

Перше ніж сісти за стіл, треба ретельно вимити руки, бажано з милом. Руки завжди мають забруднену поверхню. І мільярди мікробів, які є на шкірі, мають величезну потенціальну здатність до розповсюдження інфекції.

У літній час ми вживаємо особливо багато фруктів, овочів, баштанних. Вони, звичайно, забруднені і теж насичені дуже небезпечними для нашого здоров'я мікроорганізмами, особливо якщо ці фрукти привезено здалека. І найвірніший засіб захисту від збудників захворювання — це ретельна попередня обробка їх до того, як вони попадуть до об'єднаного столу. Вона загальнодоступна — бо овочі і фрукти слід добре промити під краном проточної води з водопроводу, або в трохи підсоленій воді.

Ми дуже цінимо властивість, що їх мають молочні продукти. Вони справді незамінні і дуже корисні для людського організму. Але при зберіганні і особливо під час перевезення вони нерідко інфікуються і стають джерелом, небезпечним для здоров'я. Тому тривале зберігання молока, сиру, кефіру, кислого молока та інших продуктів навіть в умовах холодильників небезпечно. В жаркий час ці строки зменшуються до 4—5 годин. Усе це вимагає нильного ставлення до продуктів харчування. Молоко слід обов'язково прокип'ятити. Це в рідкій мірі стосується і молока, пастеризованого. Навіть сир, який відзначається чудовими смаковими даними, влітку бажано вживати після термічної обробки — у вигляді сирників, вареників, запіканок та інших страв.

Добрим поживним середовищем для мікробів є й інші продукти харчування, такі як м'ясо, фарш, ковбаси. Не треба забувати, що будь-якого продукту, починаючи з місяця заготівлі, зберігання і до продажу, торкаються сотні рук.

При приготуванні їжі треба старатися захищати продукти від проникнення в них хвороботворних мікробів, старанно упакувати, не допускати стикання з ними мук.

Правильно роблять ті господарки, які опалюють на вогні напів швидко куплений свіжий хліб. До речі, він тільки виграє від цього, набуває смачної скоринки, і можна з певністю сказати, це гарантує від усіх видів інфекцій.

Хочу спититися ще на такому моменті, як гігієна кухні, де готується їжа. Старанному збереженню чистоти допоможуть окремі інструменти для сирих і варених овочів і м'яса, обов'язкове обполіскування кип'яченою водою посуду і поверхні столу, на якому різали м'ясо й овочі. Це, звичайно, необхідні вимоги не тільки в домашніх умовах, але і в першу чергу в місцях громадського харчування.

Пильність увагу в літній період треба приділяти сміттєсховищам, туалетним кімнатам. Тут вже буде потрібна допомога спеціалізованих дезінфікуючих засобів, таких, як хлорне вапно, лізол та інші.

І останнє, про що треба сказати, якщо раптом ви відчули себе погано або дізналися, що захворів ваш товариш по роботі, або сусід по квартирі, треба негайно звернутися по допомогу до лікаря. Треба пам'ятати: чим швидше буде подано захворюванню медичну допомогу, тим менша можливість поширення інфекції. І тут потрібні спільні зусилля в лікуванні або ізоляції такого хворого, що в інтересах його самого, родичів, всіх, хто його оточує, і в якому разі не слід одарувати до самолікування.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 9 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 12.00 — Наша афіша. (К). 12.05 — Для дітей. «Сонечко у дім». (М). 12.35 — «Турністськими стежками». (Ужгород). 12.50 — Кіножурнал. (К). 13.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Львів). 13.30 — «Латинська скульптура». (Рига). 14.00 — Музичний кіоск. (М). 14.30 — Коліроче телебачення. «У світі творин». (М). 15.30 — «Музичний матч». Естрадна програма. (Харків). 16.00 — Назустріч XXIV з'їзду КПРС. «Будівничі». (К). 16.30 — «Камerton доброго настрою». (Львів). 17.00 — Коліроче телебачення. «Клуб кіномандрівників». (М). 18.00 — Фільм-концерт «Сонет-68». (К). 18.45 — Художній фільм «Замерзлі блискавки». 2 серія. (К). 20.15 — Зустріч з артистами Ленінградського театру ім. Ленінського комсомолу. (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 22.05 — «Накюрні». (Польща). 23.00 — Новини. (М).

ПОНЕДІЛОК, 10 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 17.10 — «Рідна мати моя». (Дніпропетровськ). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Для школярів. «Товарні підлітки». (Вороніж). 18.25 — Фотохроніка. (К). 18.30 — Кіножурнал та художній фільм «Рік, як життя». 1 серія. (Кіровоград). 20.25 — Оголошення. (Кіровоград). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Республіка жинуть. (Запоріжжя). 21.15 — Зустріч з майстрами сцени. Народна артистка СРСР Л. Руденко. (К). 22.15 — Художній фільм «Летіти в Польщу». (К). 23.50 — Телевісті. (К).

ВІТРОК, 11 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Зустріч з

майстрами сцени. Народна артистка СРСР Л. Руденко. (К). 11.15 — Фестиваль юних. День школяра Казахської РСР. (М). 11.45 — Телевісті. (К). 11.55 — Художній фільм «Ленін у Польщі». (К). 17.00 — Симфонічний концерт. (Донецьк). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Мульфілім «Прихильна прищеса». (К). 18.20 — «Промислова орбіта». (К). 19.00 — «День за днем». Інформаційна програма. (Кіровоград). 19.10 — Кіножурнал та художній фільм «Рік, як життя». 2 серія. (Кіровоград). 20.35 — Програма

«Час». (М). 21.00 — «Знайомство з балетом». (М). 23.30 — Телевісті. (К).

СЕРЕДА, 12 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.10 — Новини. (М). 10.20 — Коліроче телебачення. Народний артист СРСР М. Ульянов. (М). 11.45 — Фестиваль юних. День школяра Вірменської РСР. (М). 12.15 — Телевісті. (К). 17.00 — Тележурнал «До світа». (Львів). 17.40 — Телевісті. (К). 18.30 — Для дітей. Тележурнал «Пролісок». (Кіровоград). 18.50 — Кіножурнал. (Кіровоград). 19.00 — Художній фільм «Дорога через дрімучий ліс». (Кіровоград). 20.40 — Програма «Час». (М). 21.10 — «Малопішча Україна». (Запоріжжя). 21.25 — Літературний театр. В. Козаченко — «Гарячі руки». (К). 22.35 — Коліроче телебачення. Кубок СРСР з спортивної гімнастики. (М). 23.45 — Телевісті. (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.